

Iøvrigt er det ikke hensigten her at komme ind på detaljer og altså heller ikke på, hvordan den teoretiske side af lærlingeuddannelsen kan tilrettelægges. Det må kommissionen tage sig af. Meningen med artiklen var at påvise, hvor betydeligt og uafklaret et område i det grønlandske samfund, der endnu ikke var dækket tilfredsstillende, tidssvarende og tilstrækkeligt, skønt nyordningen i Grønland har været i gang i seks-syv år.

Alene dette understreger, hvor vanskeligt spørgsmålet må være, men det fortæller samtidig, at nu haster det med at få det løst.

Der må derfor i det år, der står for døren, findes en fuld og tilfredsstillende løsning på lærlingeuddannelsesspørgsmålet.

Når denne løsning foreligger i form af en betænkning, der er praktikabel, er der tilbagelagt et betydeligt skridt frem mod samfundsbalance i det nye Grønland.

BOGANMELDELSE

Jean Malaurie:

DE SIDSTE KONGER I THULE

Hirschsprungs forlag 1957 . Hft. kr. 23,50

En af de franske polarforskere, der deltog i Paul-Emile Victors ekspeditioner på Grønlands indlandsis, og som kun kendte lidt til den grønlandske befolkning, Jean Malaurie, satte sig for at leve blandt Thule-folket et år og at glide ind i deres jævne hverdag. Det lykkedes for ham at blive godkendt blandt eskimoerne, hvilket kan være svært nok, og den mening, han dannede sig om dem, har han givet udtryk for i bogens titel: De sidste konger i Thule. Enhver, der har mødt Thule-eskimoerne vil give ham ret i, at der virkelig er noget kongeligt over de stolte Thule-fangere, måske det frieste folk i verden.

I bogen skildrer Malaurie nøgternt men spændende alt hvad han har oplevet, strenge fangstrejser og grufule snestorme, og han beretter om gamle sagn, som han har hørt dem fortalt i snehytter eller telt under turene i eskimoernes land. Man lever med i sorg og glæde og lærer sygdom og død at kende.

Thule-folket er beskrevet før, men Malaurie gør det med en ganske særlig begejstring, som virker betagende. Man forstår, at hans tilværelse i Thule

ikke skal opfattes som et offer, han har måttet bringe for at få stof til en bog, men at den simpelthen har været opfyldelsen af et ønske, et eventyr, der blev til liv og virkelighed. Så stort har dette eventyr været for ham, at han nødvendigvis har måttet give det videre som en bog.

Med åbne øjne og sind har han heftet sig også ved alle Thule-hverdagens detaljer, tegnet skitser af fangst og fangstredskaber til brug på hav og på land.

Forfatteren og dermed også hans læsere bliver gang på gang betaget af Thule-folkets helt ufattelige evner til at klare sig under de vanskeligste klimatiske forhold i verden. I dystert mørke og under hylende storme, over gyngende havis og gennem dybe kløfter følger man eskimoens færden. Malaurie blev uden tvivl en god ven af Thule-folket, ellers var han ikke kommet det så nær på livet, at denne bog var blevet mulig. Ikke på noget punkt lader han eskimoerne mærke, at han er videnskabsmanden, som befinder sig blandt dem for at udforske deres tilværelse - nej han lever med dem. Hans beskedenhed er tiltalende og hans bedømmelse uden tvivl rigtig, for han vurderer ikke sine medmennesker efter viden, men efter egenskaber. Hans bog er ikke blot spændende og interessant læsning, den er en kærligheds erklæring til verdens nordligste befolkning, de stolte Thule-eskimoer.

h. c.